

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 95. Franciæ Regis edictum pro reformatis Regularibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

Sæc. XVII.
A. C. 1667.

§. XCV.

*Franciæ Regis edictum pro reformato
dis Regularibus.*

Hode Hist. Interim Franciæ Rex cum validissimo exercitu Mense Mayo moverat in Bel-
de Louis XIV. l. 30. gium, quod sibi Mariæ Therese Uxo-
*Mem. Chro-*ris suæ & Delphini nomine deberi con-
nol. & tendebat, eoquod novus Hispaniæ Rex
Dogm. nonnisi ex secundis Philippi IV. Hispaniæ Regis nuptiis, Maria Theresia vero ex primis suscepta fuisset. Adspirabat Gallico Marti fortuna; quippe Ludovicus Rex exiguo admodum tempore qua vi, qua arte & Hispanorum incuria aut perfidia Tornacum, Duacum, Aldonarum, Cortracum, aliaque non pauca, eaque haud ignobilia oppida in suam redigit potestatem. Hujus tamen bellum curis Parliamentum Parisiense haud adeo distentum erat, quin Religiosorum numerum & proventus imminuere decerneret. Hanc in rem Talonus in Curia præprimis contra Mendicantium Ordines corruptosque eorum mores, ac postea adversus ceteros Regulares & Moniales declamare jubebatur, quo facto velut aptissimum restaurandæ disciplinæ remedium proponebat, Regi esse supplicandum, quatenus tanquam S. Canonum & disciplinæ Protector inter-

interposita sua auctoritate procuraret, Sæc. XVII.
ut a Mendicantium Ordinum Genera- A.C. 1667.
libus quantocius Deputati natione Galli
peterentur, qui plena facultate irre-
pentes corruptelas tollerent, ac præ-
primis hisce Religiosis inhiberent, ne
Novitios, donec reformatio plene sta-
bilita fuerit, sacro habitu induerent,
ac postea suorum numerum imminue-
rent: Moniales vero deinceps non au-
derent de *censibus*, ut vocant, *vitalitiis*
vel de dote pacisci earum, quas ad
Monasterium, vel solemnem votorum
nuncupationem admittunt; cum ejus-
modi pacta a pluribus Conciliis tanquam
illicita & simoniaca fuissent rejecta: ne
vero ejusmodi Asceteria ad inopiam
redigantur, simulque eis divitias cor-
radendi ansa præripiatur, proventuum
suorum rationem exhibeant, & hisce
reditibus correspondens Religiosarum
numerus præfigatur. Absoluta hac
oratione Parliamentum in eandem Ta-
loni sententiam concordibus studiis con-
venit, editoque decreto die quarta
Aprilis pro impetranda ejusmodi refor-
matione supplex Regem accessit: Igitur
Ludovicus Rex ad Parlamenti vota
edictum promulgavit, vi cuius utrius-
que sexus Regularium numerum &
bona imminui præcepit, simulque da-
tis ad Papam literis rogavit, quatenus
Gene-

Sæc. XVII. Generales quatuor Ordinum Mendicantium Præpositos in Franciam ablegaret, ut hi primævam Instituti disciplinam restituerent. Annuit Regis petitio Pontifex, moxque quatuor Deputatos in Gallias decrevit, eisque Apostolicam excommunicandi, interdicendi, Conventus suppressi vel alii uniendi facultatem concessit. Hi ergo in Franciam delati, amplissimæ hujus potestatis literas Regi exhibent, qui, ut major accederet authoritas, eisdem hanc potestatem exequendi veniam concessit, datis desuper Regiis literis, quas ad acta referri, Parlamento injunxit. Hanc vero reformationem ex sola Pontificis voluntate fieri, Parlamentum iniquo serebat animo, ut ergo suam quoque auctoritatem interposuisse videretur, regias literas ad acta referre renuit, nisi Apostolicorum Deputatum facultas limitaretur, simulque eius alii adjungerentur a Parlamento nominandi, qui eos in Monasteriorum visitationibus comitarentur; hoc negotium re ipsa Parlamentum jamjam Cathedræ Ecclesiæ Parisiensis Decano, & Patri Boulardo Abbatii ad S. Genovefam demandabat. Ast Deputati Apostolice inferioribus subjici, ac Pontificiam potestatem restringi, indigne ferentes

potius

potius infecta re Romam reverti ma-Sæc. XVII.
 luerunt: ne ergo Parlamenti cavillis A.C. 1667.
 res bene cæpta suo frustraretur successu,
 Rex eidem præcepit, ut sine ulla re-
 strictione demandatæ facultatis literas
 ad acta referret; inde vero factum, ut
 quamvis Deputati Apostolici egregie
 suo funderentur officio, ac sine omni
 tumultu suas absolvissent visitationes,
 in sacras tamen familias Novitios co-
 optandi libertas haud diu restricta per-
 maneret, eoque Parliamentum indi-
 gnatione ex eo concepta, quod Apo-
 stolicæ potestatis literas sine limita-
 tione approbare jussum fuisset, suum
 edictum urgere negligeret: religiosius
 tamen observabatur edictum dotem vel
 census Monialibus inhibens; cum au-
 tem exin Virginum Monasteria ad ex-
 tremam redigerentur paupertatem, &
 Parentibus filias suas elocandi copia
 adimeretur, aliaque gravia incom-
 moda exin emergerent, non modo
 Laici sed & Archiepiscopi & Episcopi
 iteratas, tamque graves ad Regem de-
 ferebant querelas, ut hic anno hujus
 sæculi nonagesimo tertio die vigesima
 octava Aprilis edictum suum moderari
 coactus, sublatis, si quæ hac in re ir-
 repissent corruptelis, ea monasteria de-
 signaret, in quibus exigere liceret,
 quantum pro sustentanda Filia Deo per

Hist. Eccles. Tom. LXIII.

S vo-

Sæc. XVII. votorum sponzionem dicanda necesse
A. C. 1667. rium esset.

§. XCVI.

*Quorumdam Theologorum effugientia
eludenda formulæ subscriptione.*

*Acta Cleri
Gall. tom. 3.
pag. 230.*

Quamvis Perefixus Parisiensis Episcopus subscriptionis mandatum circa quæstionem facti excogitato fidei humanæ & Ecclesiasticæ temperamento moderasset, non deerant tamen, qui variis effugiis hoc quoque præceptum ludere niterentur; cum enim Archiepiscopus Gaudino Sorbonæ Doctori suo Judici Ecclesiastico injunxit, Diæcesis suæ Clericos ad juratam formulæ subscriptionem adigeret, Nicolaus Thibult Ecclesiæ Collegiatæ & S. Thomam Canonicus, & Ludovicus Fournier Regii Parisiensis Sacelli Opellanus die quinta Februarii prædicti Judici libellum supplicem porrexerunt exponentes, quod ejus nomine Promotor Episcopalis die vigesima prima Januarii ab illis juratam, puram, & simplicem formulæ subscriptionem exegisset, cum autem juramento confirmare non liceat, nisi sententias certissimas quæ in alium sensum detorquerentur, petita tamen subscriptio diversos sensus capiat, hinc Judex ex laude